

[Kolbjørn.]

række bevillingsmæssige spørgsmål har tiltaget sig en egentlig lovgivningsmagt.“

Jeg tror, at adskillige af finansudvalgets medlemmer nærmere føler sig som hovbønder, der må arbejde fra gry til kvæld og ofte længere, når vi må arbejde os igennem de papirbjerge, skiftende ministre anbringer foran os. I sidste folketingsår afholdt finansudvalget 78 møder, dertil kommer besigtigelser og underudvalgsmøder. Udvalget gennemgik det udførlige finanslovsforslag samt de 399 ændringsforslag hertil, 894 ændringsforslag til tillægsbevillingsloven og endelig 1 151 særlige aktstykker foruden ca. 100 grundforbedringsager. Til sammenligning vil jeg nævne, at antallet af aktstykker i sidste samling før krigen, 1938—39, udgjorde 428.

Det ville være ønskeligt at nå til en indskrænkning og til rimeligere og mere tilfredsstillende arbejdsvilkår for dette udvalg. Foruden ad de allerede antydede veje kunne dette formentlig nås ved, at ministerierne i højere grad medtog deres bevillinger på finansloven og ikke i årets løb søgte alle mulige sager fremmet som særlige aktstykker. Samtidig burde man finde en form, hvorved behandling i finansudvalget af rene ubetydeligheder kunne spares, uden at bevillingskontrollen svækkedes, og endelig burde sager, der kan siges at have lovgivningskarakter, såvidt muligt forelægges i folketinget.

Det er en absolut urigtig påstand, at finansudvalget har tilrevet sig lovgivningsmyndighed. Ethvert aktstykke, som vedrører lovspørgsmål, er fremsat som forslag af en fagminister med finansministerens tilslutning, i de tre sidste år altså af en repræsentant for venstre eller det konservative folkeparti.

Spørgsmålet om lovgivning på finansloven, altså gennem tekstanmærkninger, er så gammelt som vor frie forfatning og har været diskuteret gang på gang. Men det er ikke et finansudvalgsspørgsmål. Det er en sag, tinget afgør ved afstemningen om finansloven. Betænkeligere må lovgivning gennem tillægsbevillingsloven, altså i første omgang ved et af finansudvalget tiltrådt aktstykke, forekomme. Men tingene kan nu være drilagtige! Således udsendtes fra det konservative folkepartis landsrådsmøde den 30. august en politisk udtalelse, hvori det

blandt andet hedder: det konservative folkeparti modsætter sig lovgivning på finansloven. Nogle dage efter modtog finansudvalget fra den daværende højtærede undervisningsminister, det ærede medlem hr. Flemming Hvidberg, et aktstykke dateret den 31. august, hvori denne udbad sig udvalgets tilslutning til at fravige en i lærerlønningsloven indeholdt bestemmelse. Således kan der være forskel på teori og praksis!

Jeg vil iøvrigt gerne gøre ærede medlemmer specielt af venstre og det konservative folkeparti, som ønsker sagkyndig belysning af spørgsmålet om finansudvalgets arbejdsform og myndighed, opmærksom bl. a. på to artikler af de ærede medlemmer hr. Thorkil Kristensen og hr. Thestrup i henholdsvis „Nationaltidende“ for 9. og „Berlingske Aftenavis“ for 10. ds. Iøvrigt går jeg ud fra, at tinget gennem et udvalg eller på anden måde vil underkaste problemet en saglig behandling.

Jeg skal med disse bemærkninger på socialdemokratiets vegne anbefale det foreliggende forslag til finanslov, idet vi dog forbeholder os en nærmere gennemgang af forslaget enkelttheder i finansudvalget.

Thorkil Kristensen: Det er jo første gang i mange år, at der har været en finanslovdebat i dette ords egentlige forstand her i det høje ting, og jeg forstår, at vi i virkeligheden nu vender tilbage til en praksis, som eksisterede i vort forfatningslivs allerførste tid, da man havde en adressedebat til at begynde med og senere drøftede finansloven. Det svarer til den sondring, vi nu igen har fået mellem den politiske generaldebat og den finansielle og økonomiske debat, som naturligt kommer i forbindelse med finanslovens behandling.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet har været ret udførligt inde på spørgsmålet om budgettets behandlingsform og herunder arbejdet i finansudvalget. Jeg skal derfor ikke gå særligt ind på dette; men jeg vil dog gerne, inden jeg kommer til selve finanslovsforslagets indhold, gøre enkelte bemærkninger vedrørende det rent formelle budgets form og dets behandling. Det er et meget uoverskueligt budget, vi efterhånden har fået, navnlig er § 26, der indeholder kapitalbudgettet, meget vanskelig at læse, og vi må derfor alle med interesse imødesee resul-